

https://www.academia.edu/30648007/%D0%97%D0%90%D0%A1%D0%A2%D0%9E%D0%A1%D0%A3%D0%92%D0%90%D0%9D%D0%9D%D0%AF_%D0%86%D0%9D%D0%A4%D0%9E%D0%A0%D0%9C%D0%90%D0%A6%D0%86%D0%99%D0%9D%D0%98%D0%A5_%D0%A2%D0%95%D0%A5%D0%9D%D0%9E%D0%9B%D0%9E%D0%93%D0%86%D0%99_%D0%92_%D0%9F%D0%A0%D0%90%D0%92%D0%9E%D0%9E%D0%A5%D0%9E%D0%A0%D0%9E%D0%9D%D0%86%D0%99_%D0%94%D0%86%D0%AF%D0%9B%D0%AC%D0%9D%D0%9E%D0%A1%D0%A2%D0%86 (Дата звернення: 10.04.2020)

Філіпенко Т. В.

*професор кафедри права та публічного адміністрування
доктор наук з державного управління, професор,
Маріупольського державного університету*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

Побудова громадянського суспільства в Україні вимагає ефективної та прозорої діяльності органів Національної поліції, заснованої на постійній взаємодії з громадськістю. В таких умовах застосування механізмів громадського контролю є необхідною умовою перетворень в роботі органів поліції.

У Законі України «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 року серед основоположних принципів діяльності поліції визначено відкритість та прозорість, а також взаємодію з населенням на засадах партнерства, що, у свою чергу, закладає основи для повернення довіри до цього правоохоронного органу та його законної діяльності, направленої насамперед на обслуговування громадян у правоохоронній сфері. Пункт 3 ст. 11 Закону України «Про Національну поліцію» визначає, що рівень довіри населення до поліції є основним критерієм оцінки ефективності діяльності органів і підрозділів поліції [1]. За даними соціологічного опитування, проведеного Центром Разумкова в період із 7 по 14 лютого 2019 року, рівень довіри суспільства до Національної поліції в цілому складав 37,8% і в порівнянні з червнем 2018 року збільшився на 4,9%. До Департаменту патрульної поліції рівень довіри складав 40,4% і збільшився на 5,2% [2].

Важливою характерною рисою громадського контролю є те, що він має здійснюватися лише на підставі норм права, адже у правовій державі суспільство має контролювати державу виключно на правовій основі. Нормативно-правове регулювання громадського контролю за діяльністю поліції здійснюється на основі міжнародних та вітчизняних нормативно-правових актів. Основними міжнародними нормативно-правовими актами є: Декларація про поліцію від 8 травня 1979 р., Європейський кодекс поліцейської етики від 19 вересня 2001 р., Кодекс поведінки посадових осіб із підтримання правопорядку від 17 грудня 1979 р. тощо.

В Україні основу громадського контролю складає право громадян на участь в управлінні державними справами закріплене у ст. 38 Конституції України. Базові положення громадського контролю, принципи та засоби його здійснення містяться у Законах України «Про звернення громадян», «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про громадські об'єднання», «Про національну безпеку України» та інші.

Суттєве значення у розвитку громадського контролю має Указ Президента України «Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні», яким затверджена «Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки». Цим документом серед основних проблем розвитку громадянського суспільства в Україні визначено відсутність у державі ефективного громадського контролю за діяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також недостатня практика залучення громадськості до формування та реалізації державної політики і вирішення питань місцевого значення [3]. Національною стратегією передбачається розвиток та удосконалення громадського контролю органів публічної влади, за рахунок створення правових механізмів та сприятливих умов для його повноцінної реалізації.

Серед підзаконних нормативно-правових актів, які визначають форми і види громадського контролю, та регулюють окремі процедурні питання їх здійснення, треба відзначити постанови Кабінету Міністрів України «Про забезпечення участі громадськості у формуванні та реалізації державної політики», «Про затвердження Порядку сприяння проведенню громадської експертизи діяльності органів виконавчої влади» та інші.

У сфері поліцейської діяльності питання громадського контролю знайшли своє відображення у Законі України «Про Національну поліцію». У той же час, означений Закон хоча і передбачає окремий розділ «Громадський контроль поліції», не визначає поняття громадського контролю, а встановлює лише суб'єкти контролю та способи його здійснення. Отже, з урахуванням завдань, які покладаються на органи Національної поліції України, можна розглядати громадський контроль за діяльністю поліції, як визначену законом діяльність представників громадськості (як індивідуальних, так і колективних суб'єктів), спрямовану на перевірку законності виконання завдань підрозділами Національної поліції щодо забезпечення публічної безпеки і порядку, охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави, протидії злочинності, надання в межах, визначених законом, послуг із допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги.

До нормативно-правових актів, які забезпечують проведення громадського контролю за діяльністю Національної поліції також можна віднести:

- Наказ МВС України від 07.02.2017 № 95 «Про організацію роботи із запитами на публічну інформацію в Національній поліції України»;

- Наказ МВС України від 09.11.2016 № 1179 «Про затвердження правил етичної поведінки поліцейських»;

- Наказ МВС України від 15.11.2017 № 930 «Про затвердження Порядку розгляду звернень та організації проведення особистого прийому громадян в органах та підрозділах Національної поліції України».

У Законі «Про Національну поліцію» передбачено низку організаційно-правових форм громадського контролю за діяльністю поліції, серед яких:

1) представництво громадськості в колегіальних органах при центральних та територіальних підрозділах Національної поліції;

2) участь громадськості в обговоренні та підготовці нормативно-правових актів, які регулюють діяльність Національної поліції;

3) безпосереднє звернення громадян та ЗМІ до органів Національної поліції із метою отримання інформації про їх діяльність та її оприлюднення;

4) участь представників громадськості у відборі кадрів в Національній поліції та проходження атестації кадрів;

5) участь представників громадськості при приведенні службової перевірки щодо скарг на дії чи бездіяльність поліцейських;

6) організації опитування громадської думки про діяльність Національної поліції;

7) зобов'язання звітування керівництва підрозділів Національної поліції про результати своєї діяльності перед громадськістю;

8) участь правозахисних громадських організацій у розробці програм діяльності Національної поліції та ін. [1].

Дієвим механізмом громадського контролю за діяльністю поліції стало створення комісій, до яких обов'язково залучаються представники громадськості і які впливають на кадрову політику в Національній поліції. Це атестаційні комісії, поліцейські комісії, дисциплінарні комісії.

Формою громадського контролю за діяльністю поліції є громадський моніторинг який може застосовувати такі самостійні процедури громадського впливу як: звернення, інформаційні запити, опитування, громадські слухання, громадські експертизи, аналіз повідомлень громадян і засобів масової інформації, аналіз нормативно-правової бази, аналіз відповідності національного законодавства та практики міжнародним договорам, ратифікованим державою, особисті візити до правоохоронних органів, візуальне спостереження, аудіо/відеозапис дій співробітників поліції [4, с. 31].

Серед основних документів, які визначають міжнародні стандарти права на доступ до інформації, є:

- Європейська Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод. Згідно з ч. 1 ст. 10 Європейської Конвенції, «кожен має право на

свободу вираження поглядів. Це право включає свободу дотримуватися своїх поглядів, одержувати і передавати інформацію та ідеї без втручання органів державної влади і незалежно від кордонів»;

– Загальна декларація прав людини 1948 року закріплює «свободу шукати, одержувати і поширювати інформацію та ідеї будь-якими засобами і незалежно від державних кордонів». Ст. 19 Декларації гарантує не тільки право одержувати і поширювати інформацію, а й право «шукати» її;

– Міжнародний пакт про громадянські і політичні права (ратифіковано Указом Президії Верховної Ради Української РСР, № 2148-VIII від 19.10.1973);

– Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська Конвенція, ратифікована Законом України № 832-XIV від 06.07.1999);

– Йоганесбурзькі принципи. Національна безпека, свобода висловлювань і доступ до інформації;

– Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи № R (81) 19 «Про доступ до інформації, що перебуває у розпорядженні державних органів» (прийнята Комітетом Міністрів 25 листопада 1981 року на 340-й зустрічі заступників міністрів);

– Рекомендація Комітету Міністрів Ради Європи № R (2003) 13 щодо надання інформації через засоби масової інформації стосовно кримінального судочинства (прийнята Комітетом Міністрів 10 липня 2003 року на 848 засіданні заступників міністрів) та інші.

Серед основних документів, які визначають національні стандарти права на доступ до інформації в Україні, є: Конституція України; Закони України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації», «Про відкритість використання публічних коштів», «Про доступ до судових рішень», «Про державну таємницю», «Про звернення громадян», КУпАП (Ст. 212-3 «Порушення права на інформацію та права на звернення») та інші.

Наведений перелік міжнародних та національних нормативно-правових актів, що визначають основоположне право людини на інформацію, дає можливість зробити висновок, що держава на належному рівні законодавчо закріпила обов'язок органів державної влади, місцевого самоврядування до прозорого й відкритого управління. Проте у діяльності Національної поліції України є випадки невиконання норм законодавства. Однією із основних проблем є низький рівень обізнаності співробітників поліції щодо інформаційних прав людини. Існують проблеми з оприлюдненням інформації, її повнотою та актуальністю на більшості офіційних веб-сайтів. Крім того, необхідно визначити чіткий перелік й ознаки інформації, яка не може надаватись підрозділами Національної поліції громадянам на їх запит, тому що законом вони не визначені, що

викликає конфліктні ситуації у відносинах поліції та громадськості, не сприяє налагодженню взаємодії між ними.

Таким чином, на сьогодні в нашій державі створена законодавча основа для ефективного громадського контролю за діяльністю органів поліції. У той же час існує низка суттєвих проблем у його нормативно-правовому забезпеченні. Для вирішення розглянутих проблем доцільним є розробка спеціального закону «Про громадський контроль», внесення змін та доповнень до Закону України «Про Національну поліцію», а також прийняття відповідних відомчих нормативно-правових актів для забезпечення дієвості та ефективності громадського контролю на практиці, підвищення прозорості та відкритості поліцейської діяльності для громадськості.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
2. Соціологи Центру Разумкова зафіксували високий рівень довіри громадян до органів системи МВС. Єдиний портал органів системи МВС України. URL : <https://mvs.gov.ua/ua/news/18610/> (дата звернення 16.04.2020).
3. Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні: Указ Президента України від 26.02.2016 № 68/2016. *Офіційний вісник України*. 2016. № 18. Ст. 716.
4. Громадськість і органи правопорядку: контроль, моніторинг, співпраця : практич. посібник / За заг. ред. О. Банчука. К.: ФОП Москаленко О.М., 2017. 75 с.

*Пекарський С.П.,
доцент кафедри спеціальних дисциплін та
професійної підготовки факультету № 2
Донецького юридичного інституту МВС України,
кандидат юридичних наук*

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ

Відповідно до норм діючої Конституції України наша держава проголошена соціальною [1, ст. 1], в якій людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканість і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю. Держава для людини, а не навпаки – такий зміст багатьох конституційних норм, які визнають загальнодержавну політику щодо різних верств населення у соціальній сфері.

Проведений теоретичний аналіз свідчить, що значна увага в законодавстві України приділяється адміністративно-правовому захисту прав дітей. Загальновідомо, що у ст. 6 Сімейного кодексу України [2, ст. 6] визначено правовий статус дитини як особи яка не досягла повноліття, тобто 18-ти років. У другій частині ст. 6 СК України наявна диференціація поняття «дитина», а саме: малолітня дитина – дитина до досягнення нею чотирнадцяти років; неповнолітня дитина – дитина у віці від чотирнадцяти

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДОНЕЦЬКИЙ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ
РОЗВИТКУ

матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції

24 квітня 2020

м. Кривий Ріг

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

ДОНЕЦЬКИЙ ЮРИДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

**ІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ**

24 квітня 2020 р., м. Кривий Ріг

**«Національна поліція України: сучасний стан та
перспективи розвитку»**

Матеріали конференції

Кривий Ріг 2020

УДК 342.91(477)
А 43

Рекомендовано до друку
Вченою радою Донецького юридичного
інституту МВС України
27 травня 2020 р., протокол № 9

Національна поліція України: сучасний стан та перспективи розвитку: матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Кривий Ріг, 24 квітня 2020 року). Кривий Ріг: Донецький юридичний інститут МВС України, 2020 – 145 с.

ОРГКОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова оргкомітету

НАЗИМКО Єгор Сергійович – перший проректор Донецького юридичного інституту МВС України, доктор юридичних наук, старший науковий співробітник

Заступник голови організаційного комітету

МЕРДОВА Ольга Миколаївна – завідувач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 1 Донецького юридичного інституту МВС України, кандидат юридичних наук, доцент

Відповідальний секретар організаційного комітету

ФІЛІПЕНКО Анастасія Сергіївна – доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету №1 Донецького юридичного інституту МВС України, кандидат юридичних наук, доцент

Члени оргкомітету:

МАКАРЕНКО Олександр Юрійович – професор кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету № 1 Донецького юридичного інституту МВС України, доктор юридичних наук, доцент

КЛАПОЩУК Микола Миколайович – викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету №1 Донецького юридичного інституту МВС України

ДОРОШЕНКО Владислав Анатолійович – викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету №1 Донецького юридичного інституту МВС України

УДАЛОВА Неждана Михайлівна – викладач кафедри адміністративно-правових дисциплін факультету №1 Донецького юридичного інституту МВС України

Збірник матеріалів є підсумком роботи III Всеукраїнської науково-практичної конференції «Національна поліція України: сучасний стан та перспективи розвитку».

Для ад'юнктів, аспірантів, курсантів, студентів, слухачів вищих навчальних закладів, а також усіх, хто цікавиться проблемами, розглянутими під час конференції.

© Кафедра адміністративно-правових дисциплін
© Донецький юридичний інститут МВС України

З М І С Т

Корнієнко М.В. ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ ВИЗНАЧЕННЯ НАСИЛЬСТВА СТОСОВНО МАЛОЛІТНІХ	3
Лисий М.С., Погорілецька А.В., Веселов М.Ю. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ	7
Ашла В.В., Борщак С.Г., Нуждов В.В. КОМП'ЮТЕРНІ СИМУЛЯЦІЇ В ТАКТИКО-СПЕЦІАЛЬНІЙ ПІДГОТОВЦІ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД, ВПРОВАДЖЕННЯ В ЗВО МВС УКРАЇНИ	10
Рахуба В.І., Куракін О.М. СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ	12
Кирилова А.О., Скуменко А.О., Дужак О.В. НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «МОЛОДІЖНА ЛІГА МАЙБУТНІХ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ»	14
Кузнецова Л.В. ІСТОРИЧНИЙ НАРИС ФОРМУВАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ (ІНТЕРПОЛ)	18
Малюк А.А., Ампілогов О.В. ПРАВА ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	20
Іщенко І.В. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ У СФЕРІ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ	23
Гаврилюк М.Ю., Погорілецька А.В., Веселов М.Ю. ПРАВА ТА ОBOB'ЯЗКИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В УМОВАХ КАРАНТИНУ	26
Шильке К.А., Нуждов В.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ	29
Земляний М.Д., Бублик Н.С. ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ З ДОКУМЕНТАМИ В СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	31
Вдовиченко О.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ	34
Шпак Т.С., Філіпенко А.С. БУЛІНГ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРАВІ	37
Горlach М.І., Куракін О.М. МЕХАНІЗМИ ПОЗИТИВІЗАЦІЇ СТАВЛЕННЯ ДО ПОЛІЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ	39

Павлютін Ю.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ	41
Тарановський П.І. ОСНОВНІ АСПЕКТИ ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ ВІДБОРУ Й ПІДГОТОВКИ ПРАВООХОРОНЦІВ НАПРИКЛАДІ АКАДЕМІЇ ФЕДЕРАЛЬНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ США	44
Новоселецький О.О. ПРИЧИНИ КОРУПЦІЇ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	47
Веселов М.Ю. ЗВІЛЬНЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІХ ВІД АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ	51
Канцір В.С., Балан Я.С. ФУНКЦІОНУВАННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ В УКРАЇНІ ТА ОКРЕМИХ ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВАХ. КОРОТКИЙ ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ	53
Кузнєцов К.А., Куракін О.М. ФОРМИ ЗВ'ЯЗКУ ОРГАНІВ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСКІСТЮ	56
Вдовиченко О.М. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПОЛІЦЕЙСЬКОЇ ОСВІТИ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ	58
Дресвяннікова В.Д., Барегамян С.Х. НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	61
Мердова О.М. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ВСТАНОВЛЕННЯ ТИПОВИХ ПРОФЕСІЙНО-КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ОСНОВНИХ ПОСАД ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	64
Кондратов В.Г. ЩОДО ОБ'ЄКТУ СКЛАДУ ЗЛОЧИНУ ПОГРОЗИ АБО НАСИЛЬСТВА ЩОДО ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ	66
Буряк А.С., Захарченко О.В. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	69
Філіпенко Т.В. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ	71
Пекарський С.П. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ЗАХИСТУ ПРАВ ДІТЕЙ	75
Канцір В.С., Кузишин О.Р. ГЛАСНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ: ЗАКОНОДАВЧА ВІДПОВІДЬ НА ВИКЛИКИ ЧАСУ	79